

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 014917 16 Uvp
Banja Luka, 19.9.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi „D-m. P.“ d.o.o. B. i „N. B.“ a.d. B., koje zastupa punomoćnik Lj. D., advokat iz B., (u daljem tekstu: tužioci), protiv akta broj ... od 23.7.2014. godine, tužene Uprave, u predmetu izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanju prava na nepokretnostima, odlučujući o zahtjevu tužilaca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 014917 14 U od 16.11.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj 19.9.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev zainteresovanog lica za naknadu troškova sastava odgovora na zahtjev.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je u stavu 1. izreke odbijena tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tužene označenog u uvodnom dijelu presude kojim su u stavu 2. dispozitiva odbijene kao neosnovane žalbe tužilaca izjavljene protiv rješenja Upreve., Komisije za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na nepokretnostima, . Područne jedincije B. broj ... od 13.6.2014. godine. Stavom 2. i 3. izreke pobijane presude odbijeni su zahtjevi tužilaca i zainteresovanog lica P. Z. a.d. B. za naknadu troškova spora.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi stav suda da su pravilno osporenim aktom u stavu 2. dispozitiva odbijena žalba tužilaca izjavljena protiv prvostepenog rješenja od 13.6.2014. godine, uz obrazloženje da su u postupku izlaganja uz učešće tužilaca i zainteresovanih lica održane četiri javne rasprave dana 03.9.2012. godine, dana 28.12.2012. godine, dana 05.4.2013. godine i dana 28.5.2014. godine, na kojima je shodno svim raspoloživim podacima utvrdila površine i izvršila katastarsko klasiranje zemljišta kojim utvrđenjem i u zapisnik sa izlaganja unesenim podacima nisu prigovorili tužioci, na osnovu čega je donijeto prvostepeno rješenje od 13.6.2014. godine. S obzirom da tužioci u postupku izlaganja nisu prigovarali podacima premjera i katastarskog klasiranja zemljišta, njihovi navodi da su trebali biti poučeni da mogu izjaviti prigovor, su neosnovani jer da se radi o pravnim licima koji su u postupku izlaganja zastupani od strane advokata, a i u suprotnosti su i sa članom 83. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 6/12), jer da su i sami tužioci u postupku izlaganja podnescima od 28.9.2012. godine i

28.5.2014. godine istakli da sporna katastarska čestica služi kao nužni pristup javnim saobraćajnicama, pa da se klasiranju nisu protivili.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužioci pobijaju njenu zakonitost zbog povrede zakona, drugog propisa i opšteg akta i povrede pravila postupka. Smatraju da je presuda nezakonita jer da su u obrazloženju tužbe jasno istaknuti razlozi zbog kojih smatraju da je osporeni akt nezakonit ali da se ti razlozi u pobijanoj presudi bez osnova ne uzimaju u obzir. Smatraju da službena lica kao voditelji postupka ne raspolažu stručnim znanjem koji se odnosi na promjenu klase zemljišta, pa je evidentno da promjena klase zemljišta nije mogla biti izvršena bez provođenja dokaza vještačenjem po vještaku poljoprivredne struke. Dodaju da nije pravilan stav suda da je angažman vještaka uslovljen stavljanjem primjedbi na podatke o premjeru i klasiranju zemljišta jer da organi uprave pa i Komisije imaju obavezu da prije donošenja upravnog akta pravilno i potpuno utvrde činjenično stanje na šta ih obavezuje načelo istine. Osim navedenog, smatraju da nije pravilan stav suda da prvostepeni organ uprave nije bio u obavezi da stranke u postupku upozori da mogu staviti svoje primjedbe na podatke o premjeru i klasiranju, jer da organi uprave imaju obavezu da ukoliko tokom postupka ocijene da stranka ima osnova za ostvarivanje nekog prava, da ih na to pravo upozori. Predložili su da se pobijana presuda ukine ili preinači.

U odgovoru na zahtjev tužena je istakla da ostaje kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta. Predložila je da se zahtjev odbije.

Zainteresovano lice u ovom upravnom sporu P. Z. a.d. B. je u odgovoru na zahtjev istakla da tužioci pogrešno smatraju da je prilikom izmjene načina korišćenja parcele označene kao k.č. br. ... k.o. V. ... bilo neophodno angažovanje vještaka poljoprivredne struke jer da je Komisija prilikom izlaganja predmetne parcele izvršila promjenu načina korišćenja iste iz „zemljište uz poslovnu zgradu“ u „ulica“ iz razloga što predmetna parcela i jeste ulica pa da nije bilo neophodno stručno znanje poljoprivrednog stručnjaka, jer da je ova činjenica nesporna koju su i samo tužioci u svojim podnescima od 28.9.2012. godine i 28.5.2014. godine potvrdili. Predložio je da se zahtjev odbije i da se tužioci obavežu da mu solidarno nadoknade troškove sastava odgovora na zahtjev u iznosu od 1.125,00 KM.

Razmotrivši zahtjev, odgovore na zahtjev, pobijanu presudu, osporeni akt, i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prvostepenim rješenjem od 13.6.2014. godine je utvrđen sadržaj nepokretnosti i utvrđeno pravo svojine u korist zainteresovanog lica sa 1/1 dijela, a predmet izlaganja su između ostalog bile interne saobraćajnice u krugu bivšeg sistema I. B. Iz tužbi tužilaca proizlazi da oni ne osporavaju upis prava svojine u korist zainteresovanog lica, već da smatraju da tokom postupka izlaganja nisu poučeni o pravu na prigovor na bonitet nepokretnosti označene kao k.č. br. ... upisane u p.l.n. br. ... k.o. V. Tužioci ne osporavaju da su predmetne nepokretnosti u naravi ulica kao građevinski objekat, a ne zemljište, kako to pogrešno smatraju pri čemu su te nepokretnosti u postupku privatizacije u obrascu ... prijavljene kao imovina zainteresovanog lica. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da se kod Okružnog privrednog suda u Banjaluci vodi spor pod brojem 57 0 Ps 110042 14 Ps radi poništenja upisa prava svojine u korist zainteresovanog lica na predmetnim nepokretnostima, a po osnovu rješenja od 13.6.2014. godine.

Pravilno je u ovom upravnom sporu tužba odbijena jer tužioci podnesenim tužbama ne mogu osporiti zakonitost osporenog akta zbog kako su naveli propusta organa da ih upozori na pravo podnošenja prigovora na podatke o premjeru i klasiranju zemljišta s obzirom da se u toku postupka izlaganja nisu protivili klasiranju što proizlazi iz njihovih podnesaka od 28.9.2012. godine i 28.5.2014. godine u kojima su istakli da sporna parcela služi kao nužni pristup javnim saobraćajnicama. Zbog navedenog je osnovan zaključak nižestepenog suda da tužioci u suštini osporavaju utvrđeno pravo svojine u korist zainteresovanog lica, o čemu se vodi spor pred Okružnim privrednim sudom u Banjaluci. Otuda je pravilno tužba u ovom upravnom sporu odbijena za što je valjano obrazložene razloge dao sud u pobijanoj presudi.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda pobijanom presudom nije ostvaren razlog povrede iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev odbija na osnovu odredbe stava 1. člana 40. ZUS, jer nisu ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. ZUS. za poništenje osporenog akta.

Sud je odlučio kao u stavu 2. izreke presude jer davanje odgovora na zahtjev nije obavezna radnja u postupku, što proizlazi iz odredaba člana 38. ZUS, kojima se propisuje obaveza suda da zahtjev dostavi na odgovor tuženom organu i protivnoj stranci (zainteresovanim licima), radi davanja odgovora u roku od 30 dana od dostavljanja zahtjeva. S obzirom da tom, a niti jednom drugom odredbom toga zakona nije propisano da propuštanjem te radnje nastaju posljedice za stranku, to proizlazi da troškovi koje je zainteresovano lice imalo za davanje odgovora na zahtjev, nisu bili neophodni za pravilan tok, a ni za okončanje ovog postupka. Shodno navedenom, ne radi se o troškovima koji su bili nužni za vođenje ovog postupka, zbog čega nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku RS („Službeni glasnik RS” broj 58/03-61/13) i u vezi sa članom 48. ZUS, za njihovo dosuđivanje zainteresovanom licu.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otppravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić